

Sygn. akt I C 1213/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tadeusz Radziwon

Protokolant: Ewa Trusiak

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko T. Z.

o zapłatę

Oddala powództwo.

Sędzi a

I C 1213/13

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystąpiła o zasądzenie od pozwanego T. Z. kwoty 257 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08maja 2012 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwany nie uiścił drugiej raty składki ubezpieczeniowej przewidzianej w zawartej z powodem umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dotyczącej pojazdu pozwanego V. (...) o numerze rejestracyjnym (...).Wniósł również o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 04 lipca 2013 roku w sprawie VI Nc -e (...) w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny uwzględnił powództwo w całości i obciążył pozwanego kosztami postępowania (k.5).

Pozwany w złożonym sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty (k.6-6v.) wniósł o oddalenie powództwa. W argumentacji zajętego stanowiska wskazał (k. 6-6v.,k.68,k.83), iż zbył samochód stanowiący przedmiot ubezpieczenia w dniu 30 marca 2012 roku, o czym poinformował przedstawiciela powodowego towarzystwa ubezpieczeniowego przed terminem wymagalności drugiej raty należnej powodowi składki ubezpieczeniowej.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art.805§1k.c przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się opłacić składkę. W przypadku umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej

ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art.822§1k.c.)

W myśl obowiązującej w dacie zawarcia umowy ubezpieczenia treści art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j Dz. U z 2003r.,Nr.124,poz.1152 z póź. zm) zbywca pojazdu mechanicznego jest obowiązany do przekazania nabywcy dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia zakładu ubezpieczeń, w terminie 30 dni od dnia zbycia pojazdu mechanicznego, o fakcie zbycia tego pojazdu i o danych osobowych nabywcy. Natomiast zgodnie z ust.3 art.32 zbywca pojazdu mechanicznego ponosi wraz z nabywcą odpowiedzialność solidarną wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki ubezpieczeniowej należnej zakładowi ubezpieczeń za okres do dnia powiadomienia zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust.1.

Formę powiadomienia ubezpieczyciela o zbyciu pojazdu regulował obowiązujący w dacie nawiązania umowy art.18 ust.1 powołanej wyżej ustawy, zgodnie z którym zawiadomienia i oświadczenia, które w związku z umową ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art.4 pkt.1-3 są składane przez strony tej umowy, powinny być sporządzone na piśmie i doręczone za potwierdzeniem odbioru lub przesłane listem poleconym.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, iż w dniu 08 listopada 2011 roku strony zawarły umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu na okres od 08 listopada 2011 roku do 07 listopada 2012 roku (dowód: k.62 polisa numer (...)). Przedmiot ubezpieczenia stanowił samochód pozwanego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Należna od pozwanego składka ubezpieczeniowa została skalkulowana na kwotę 515 złotych, przy czym jej płatność rozłożono na dwie raty. Pierwsza rata w kwocie 258 złotych została uiszczona przez pozwanego, zaś płatność drugiej raty w wysokości 257 złotych wyznaczono na dzień 07 maja 2012 roku i do chwili obecnej należność ta nie została uiszczona.

Strony nie kwestionowały również, iż na mocy umowy sprzedaży z dnia 30 marca 2012 roku pozwany zbył samochód stanowiący przedmiot ubezpieczenia na rzecz A. T. (dowód: kopia umowy k.8).

Z zeznań pozwanego (k.83) wynika, iż w kwietniu 2012 roku udał się do przedstawiciela ubezpieczyciela w S., gdzie poinformował agenta ubezpieczeniowego C. P. o fakcie sprzedaży samochodu oraz okazał mu umowę poświadczającą sprzedaż pojazdu. Agent nie informując pozwanego o powinności złożenia stosownego oświadczenia na piśmie oraz nie wykonując kopii umowy odesłał pozwanego aby ostemplował umowę w wydziale komunikacji Starostwa Powiatowego w S.. Pozwany przyznał, iż zwlekał z przedłożeniem umowy w wydziale komunikacji i dopiero w dniu 10 sierpnia 2012 roku ponownie zgłosił się z podstemplowaną umową do przedstawicielstwa ubezpieczyciela.

Przestawione przez pozwanego okoliczności zgłoszenia ubezpieczycielowi faktu zbycia ubezpieczonego pojazdu znajdują potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków A. M. (k.67v.-68) i C. P. (k82v.). A. M. zatrudniony jako agent ubezpieczeniowy podał, iż dowiedział się od C. P., że pozwany w kwietniu 2012 roku zgłosił się do niego z umową sprzedaży samochodu. C. P. poprosił wtedy pozwanego o uzupełnienie przedstawionej umowy o pieczętkę z wydziału komunikacji, jednakże pozwany dopiero po kilku miesiącach ponownie zgłosił się do niego i przedstawił umowę opatrzoną żądaną pieczętką.

Zeznania odpowiadające powyższym relacjom złożył również świadek C. P.. Podał, iż pozwany zgłosił się do niego jako do przedstawiciela powoda w kwietniu lub na początku maja 2012 roku i wręczył mu do skserowania złożoną do akt sprawy umowę sprzedaży samochodu. Przyznał, iż pozwany powiedział, że informuje o fakcie sprzedaży pojazdu aby zwolnić się z obowiązku zapłaty składki ubezpieczeniowej. Wskazał, iż zapoznał się z treścią przedstawionej umowy, jednakże nigdzie nie odnotował faktu jej przedstawienia przez pozwanego. Zamiast tego wysłał pozwanego do wydziału komunikacji aby ten ostemplował umowę. Z relacji świadka wynika, iż pozwany ponownie stawił się w przedstawicielstwie ubezpieczyciela w dniu 10 sierpnia 2012 roku, przedstawił ostemplowaną umowę i dopiero wtedy agent skserował ją i wysłał do jednostki powoda rejestrującej zbycia pojazdów w trakcie trwania umowy ubezpieczenia.

W ocenie Sądu powyższe relacje z uwagi na ich rzeczowość i wzajemną korelację są w pełni wiarygodne i jako takie mogły stanowić podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych w rozpoznawanej sprawie.

Powyższy materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż przed terminem wymagalności drugiej raty składki ubezpieczeniowej doszło do poinformowania przedstawiciela powoda o fakcie zbycia przez pozwanego ubezpieczonego pojazdu.

Wymaga podkreślenia, iż żaden z obowiązujących w tym czasie przepisów prawa nie nakładał na posiadaczy ubezpieczonych pojazdów obowiązku dodatkowego „potwierdzenia” treści umów sprzedaży samochodów w wydziałach komunikacji Starostw Powiatowych, a zatem brak było podstawy do nałożenia na pozwanego takiego obowiązku przez przedstawiciela powoda. Należy podkreślić, iż pozwany jako konsument mógł oczekiwać do agenta ubezpieczeniowego profesjonalnego potraktowania, co niewątpliwie w rozpatrywanym przypadku nie miało miejsca.

Zdaniem Sądu w rozstrzyganej sprawie bez znaczenia była okoliczność, iż pozwany ponownie przedstawił umowę przedstawicielowi ubezpieczyciela po upływie terminu zapłaty drugiej raty składki ubezpieczeniowej albowiem już przy pierwszej wizycie fakt poinformowania o sprzedaży samochodu winien być przez przedstawiciela powoda właściwie i profesjonalnie odnotowany.

Wymaga podkreślenia, iż forma pisemna oświadczeń stron umowy ubezpieczenia została zastrzeżona w art.18 ust.1 cytowanej wyżej ustawy jedynie pod rygorem ad probationem.

Zgodnie z art.74§1kc zastrzeżenie formy pisemnej bez rygору nieważności ma ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód ze świadków ani dowód z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności(...). Zgodnie z§2 art.74kc powyższe obostrzenie dowodowe nie obowiązuje jednak, między innymi w przypadku sporów pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem.

Jest niewątpliwym, iż właśnie z tego rodzaju sporem mamy do czynienia w sprawie niniejszej, a zatem pozwany w trakcie procesu mógł korzystać bez ograniczeń z dostępnych źródeł dowodowych celem wykazania, iż faktycznie poinformował ubezpieczyciela o zbyciu ubezpieczonego pojazdu przed terminem wymagalności drugiej raty składki ubezpieczeniowej

W ocenie Sądu powyższa okoliczność została przez pozwanego należycie wykazana, a zatem stosownie do treści art. 32 ust. 3ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j Dz. U z 2003r.,Nr.124,poz.1152 z póź. zm) brak było podstaw do obciążenia pozwanego obowiązkiem zaspokojenia dochodzonego przez powoda roszczenia.

W tym stanie rzeczy na mocy art. art.805§1k.c, art. 32 ust. 3ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j Dz. U z 2003r.,Nr.124,poz.1152 z póź. zm) orzeczono o oddaleniu powództwa.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 § 1 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Sędzia